

VERGİ TEKNİĞİ RAPORU SORUNSAI VE BAZI ÖNERİLER

Dr. Hasan AYKIN

1. Giriş

Vergi tekniği raporu (VTR), [vergi incelemesi](#) sırasında pratik ihtiyaçların sonucu ortaya çıkmıştır. Özellikle, sahte belge (sahte fatura, naylon fatura) vakalarında sıklıkla düzenlenen bir rapor türüdür.

Vergi tekniği raporu uygulaması, mevcut haliyle, sonuç üretmekten çok kağıt üreten, vergi denetim birimlerinin inceleme yükünü artıran, vergi idaresi ve yargısına iş yükü olan, mükellefi mağdur eden bir “sorunsal”¹ mı dönüştü?

Aşağıda vergi tekniği raporu nedir, niye düzenlenir, ihbarname ekinde yer almalı mı, ihbarname ekinde yer almazsa ihbarnamayı kusurlandırır mı, vergi tekniği ile ilgili temel sorun alanları neler ve ne tür çözümler getirilebilir? türü sorulara cevap aradık.

2. Vergi Tekniği Raporu (VTR) Nedir?

Vergi mevzuatımızda “vergi tekniği raporu” nun tanımı yapılmamıştır. Ancak, Vergi Denetim Kurulu Yönetmeliğinde² vergi tekniği raporunun hangi durumlarda düzenleneceği ve [vergi inceleme raporuna](#) (VİR) ek yapılıp yapılmayacağına ilişkin bazı belirlemelere yer verilmiştir.

Vergi Denetim Kurulu Yönetmeliğinin “Vergi İnceleme Raporları” başlıklı 57 inci maddesinde vergi tekniği raporuna ilişkin bazı düzenlemeler yer almaktadır. Maddeye göre; yürütülmekte olan incelemelerde birden fazla mükellefi veya vergi türünü ya da aynı mükellefin birden fazla vergilendirme dönemini kapsayan eleştiri konusu yapılabilecek hususların tespit edilmesi halinde, konunun tek bir raporda ifade edilebilmesi amacıyla Vergi Tekniği Raporu düzenlenebileceği belirtilmiştir. Maddeye göre VTR, sonrasında düzenlenecek vergi inceleme raporlarının ekini oluşturur.

Yönetmeliğin mezkur maddesinde, sahte belge düzenleme fiili dolayısıyla düzenlenen Vergi Tekniği Raporunun başka bir mükellefin sahte belge kullandığına ilişkin tespitler içermesi durumunda, söz konusu Vergi Tekniği Raporu, sahte belge kullanan mükellef nezdinde düzenlenecek vergi inceleme raporlarına ek yapılmayacağı, ancak sahte belge kullanma fiili nedeniyle düzenlenecek vergi

¹ TDK’ya göre “sorunsal”; 1. sorun özelliği taşıyan, sorun ele alan, sorunla ilgili olan. 2. çözümü belli olmayan, çözüm yolu bilinmeyen.” anlamına gelmektedir.

² 31/10/2011 tarihli ve 28101 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmıştır.

inceleme raporlarında, sahte belge düzenleyicisinin bu fiili işlediğinin tespitine dair Vergi Tekniği Raporunda yer alan bilgi, belge ve değerlendirmelere ayrıntılı olarak yer verileceği düzenlemesine de yer verilmiştir.

Yönetmelikte yer alan yukarıdaki belirlemelerden anlaşılacağı üzere **vergi tekniği raporu**; içeriğinde tarhiyat önerisi yer almayan, ancak mükellef hakkında tarhiyat önerisi içeren VİR'e dayanak teşkil eden raporlardır.³ Vergi Tekniği Raporu, vergi inceleme raporu değildir. Vergi inceleme raporunun tespitlerine dayanak teşkil eden belge, kanıt mahiyetindedir.

3. Sahte ve Muhteviyatı İtibariyle Yanıltıcı Belge Vakalarına İlişkin Vergi Tekniği Raporları ve Ortaya Çıkardığı Sorunlar

Mükellefler hakkında düzenlenen vergi tekniği raporlarından en çok tartışılanı sahte ve muhteviyatı itibariyle yanıltıcı belge olaylarına ilişkin tespitler içerenlerle ilgilidir.

Vergi Denetim Kurulu, mükellefin sahte veya muhteviyatı itibariyle yanıltıcı belge düzenlediğine ilişkin bir ihbar aldığı anda veya risk analiz sonuçlarına göre bazı karine ve veriler elde ettiğinde ilgili mükellefleri incelemeye almaktadır. İlgili mükellef nezdinde yapılan incelemeler neticesinde mükellefin sahte veya muhteviyatı itibariyle yanıltıcı belge düzenleyicisi olduğuna yönelik tespitler yapılması durumunda, bu kez sahteci olarak nitelenen mükellefin fatura düzenlediği kişi veya şirketler hakkında sahte belge kullanma nedeniyle incelemeler başlamaktadır. Bu süreçte bir tek VTR, yüzlerce yeni vergi incelemesini tetikleyen nitelik kazanmaktadır.

Bazı vergi tekniği raporlarında, sahte belge kullanıcısı olduğu belirtilen kişilere ilişkin bilgi, raporda oluşturulan tablodaki bir satırdan ibaret olabilmektedir. Yeterli tespitlere ve verilere dayanmadan yazılacak eksik VTR, gereksiz yere başlatılacak ve ihtilaf konusu olacak yüzlerce vergi incelemesi anlamına gelmektedir.

Vergi Tekniği Raporu üzerine sahte fatura kullanıcısı olduğu varsayımı ile incelemeye alınan mükellefler nezdinde yapılan incelemelerde, VTR'de yer alan bilgi ve veriler çoğu kez "*mutlak gerçek*" bilgi ve veriler gibi değerlendirilerek, VTR'de sahte belge düzenlediği belirtilen mükelleften mal veya hizmet almış mükellefler doğrudan sahte belge kullanıcısı olduğu varsayımı ile incelenmektedir. Asıl sorun da bu noktada başlamaktadır. Hakkında yeterli inceleme ve araştırma yapılmadan, sahte belge kullanıcısı olduğundan hareketle mükelleflerin katma değer vergisi (KDV) indirimleri reddedilmekte, haklarında özel usulsüzlük hükümleri uygulanmakta, bazı örneklerde 3 kat vergi ziyai cezalı vergi tarhiyatı önerilmekte ve ilgililer hakkında vergi kaçakçılığı suçundan Cumhuriyet Savcılıklarına suç duyurusunda bulunmaktadır. Ayrıca bu mükelleflerin "*Özel esaslara*" alınması da söz konusu olmaktadır.

³ İzmir 3. Vergi Mahkemesi'nin E.2013/599, K.2013/1652 sayılı ve 18.12.2013 tarihli Kararı

Bazı uygulamalarda ise, söz konusu vergi tekniği raporlarında yer alan sahte fatura kullanıcısı olduğu iddia edilen mükellefler ile telefonla iletişim kurularak ilgili yıl ve dönemlerin KDV beyannamelerinin düzeltilmesi talep edilmektedir.⁴ Bu durumda, gerçekte sahte belge kullanmayan mükellefler dahi, sürecin zorluğu ve sonuçlarını dikkate alarak istemeye istemeye de olsa düzeltme beyannamesi ile ek maliyetlere katlanmayı tercih edebilmektedir.

İzaha davet uygulaması ile birlikte bir kısım mükelleflerin, izaha davet sürecinden geçmesi söz konusu olacaktır.

Vergi Tekniği Raporunda yer alan ve çoğunlukla düzenleyici olduğu iddia edilen mükellefle ilgili tek taraflı tespitlere dayanan, sınırlı bazı bilgi ve bulgulardan hareketle, sahte belge kullandığı varsayımı ile hakkında Vergi İnceleme Raporu ve bazı durumlarda kaçakçılık suçu raporu düzenlenen mükellefler ciddi mağduriyetler yaşayabilmektedir. Özellikle fiili olarak ticaretle uğraşan, bu arada bazı mükelleflere sahte veya muhteviyatı itibariyle yanıltıcı belge düzenleyen mükelleflerden gerçekten mal veya hizmet almış mükellefler “genel” ve “varsayım” dayalı değerlendirmeler nedeniyle “sahte belge kullanıcısı” damgası yiyebilmektedir.

4. Vergi Tekniği Raporunun Vergi/Ceza İhbarnamesine Eklenmemesi Sorunu

213 sayılı VUK'nun 35 inci maddesi uyarınca, tarhiyatın dayanağı olan inceleme raporlarının birer suretinin ihbarnameye eklenmesi zorunludur.

VUK'un 35 inci maddesinde yer alan inceleme raporunun ihbarnameye ekleneceği yönündeki düzenlemedeki gaye; mükelleflerin uzlaşma, dava açma ve savunma gibi yasal haklarını kullanabilmeleri için tarhiyatın dayanağı olan ve tarhiyatın yapılma nedeniyle matrah farkının tespitine ilişkin hesaplamaların nasıl yapıldığına dair bilgi edinmelerinin zorunlu olması ve bunun anayasal bir hak olmasıdır.

Vergi inceleme raporu, vergi tekniği raporuna dayanılarak yazılmış ve vergi tekniği raporu görülmeden mükellefin hakkındaki tarhiyat önerisini anlama imkanı yok ise vergi inceleme raporunun mütemmim cüzü olan VTR'nin de ihbarnameye eklenmesi bu açıdan hukuki bir zorunluluktur. Çünkü, Vergi İnceleme Raporunun mütemmim cüzü mahiyeti taşıyan Vergi Tekniği Raporunun ihbarname ekinde tebliğ edilmediği zaman vergi inceleme raporunun tebliğ edildiğinden bahsetmek mümkün değildir.

Vergi inceleme ve vergi tekniği raporların mükelleflere tebliğ edilmemesi halinde mükelleflerin savunma hakkının kısıtlanacağı, bu durumun davalı idare ile mükellefin eşit bir durumda davasını hazırlama ve sunmada makul fırsatlara sahip olmadığından silahların eşitliği ilkesine ve davalı idarenin elindeki rapor hakkında bilgi sahibi olmadığından davacının görüşlerini mahkemede ileri süremeyecek

⁴ Mustafa Alpaslan, “Vergi Suçu ve Vergi Tekniği Raporları”, http://www.muhasabetr.com/yazarlarimiz/mustafaalpaslan/082/#_ftn3

olması nedeniyle de çelişmeli yargılama ilkesine aykırılık teşkil edeceği ve böylece davacının adil yargılanma hakkının ihlal edileceği açıktır.⁵

Mükelleflerin, hem uluslararası hukuk hem de Anayasa hukuku açısından güvence altına alınmış savunma haklarını tam olarak kullanabilmeleri için, aleyhlerinde yapılan işlemin içeriğini eksiksiz öğrenme hakları vardır. Şekli olarak hazırlanmış ve esasen mükellefin işlemlerinin ne sebeple kusurlandırıldığını göstermeyen, VTR'ye atfın dışında hiçbir bilgi içermeyen VİR'in mükellefe tebliği, anayasal güvence altındaki savunma hakkının gereklerinin yerine getirildiği anlamına gelmemektedir⁶. Mükelleflerin haklarındaki suçlamayı tam olarak öğrenmeleri, sadece yargı huzurunda savunma hakları ile ilgili değildir. Mükellefler bunlara bakarak belki idari yollara başvurarak uzlaşma müessesesinden yararlanıp yararlanmamayı veya orada uzlaşıp uzlaşmamayı tercih edebileceklerdir.

Vergi Denetim Kurulu Yönetmeliğinde, sahte belge kullanımı ile ilgili olmayan vergi tekniği raporlarının vergi inceleme raporlarına eklenmesi öngörülmüştür. Buna karşılık, sahte belge düzenlemeye ilişkin hazırlanan VTR'nin, sahte belge kullanıcısı olduğu iddia edilen mükellefler hakkında düzenlenen vergi inceleme raporlarına ek yapılmaması yöntemi benimsenmiştir. Ancak bu durumda, **sahte belge kullanma fiili nedeniyle düzenlenecek vergi inceleme raporlarında, sahte belge düzenleyicisinin bu fiili işlediğinin tespitine dair Vergi Tekniği Raporunda yer alan bilgi, belge ve değerlendirmelere ayrıntılı olarak yer verileceği hüküm altına alınmıştır.**

Vergi Denetim Kurulu Yönetmeliğinin yukarıdaki düzenlemesine karşın, sahte veya muhteviyatı itibariyle yanıltıcı belge düzenleyicisi olduğu iddia edilen mükelleflere ilişkin yazılan vergi inceleme raporlarında ayrıntılı değerlendirmelere yeterince yer verilmediği sıklıkla karşılaşılan bir uygulamadır. Mükellefin sahte belge kullanıcısı olduğu iddiası ile hazırlanan pek çok vergi inceleme raporunda, sahte belge kullanmanın dayanağının teşkil eden VTR'ye sadece atıfla yetinilmesi söz konusu olabilmektedir. Bazı durumlarda ise VTR'de zaten yeterli bilgi ve tespiti yer verilmemektedir. Bu nedenle, VTK'deki tespit eksikliği doğrudan kullanıcı olduğu iddia edilen mükellefler hakkındaki vergi inceleme raporlarına da yansımaktadır.

VTR'nin tebliğ edilmemesinin sebebi idari anlayışta, diğer mükelleflerle ilgili bilgiler de içermesi ve bu bilgilerin vergi mahremiyeti kapsamında yer alması şeklinde açıklanmaktadır. Ancak müstakar hale gelen yargı kararlarında vergi tekniği raporunun ihbarname ekinde yer almaması, tebliğ işlemini kusurlandıran bir işlem olarak değerlendirilmektedir.

[Danıştay Vergi Dava Daireleri Kurulu'nun 18.06.2015 tarih ve E.2014/304, K.2014/563 sayılı Kararında](#) bu husus çok net bir şekilde vurgulanmıştır;

⁵ İsa Aydemir, "Savunma Hakkı Kapsamında Vergi İnceleme ve Vergi Tekniği Raporlarının Mükelleflere Tebliği" <http://dergipark.gov.tr/download/article-file/229900>

⁶ Bumin Doğrusöz, Vergi Tekniği Raporu, <https://www.dunya.com/kose-yazisi/vergi-teknigi-raporu/23672>

“İncelenen dosyada, davacıya anılan vergi tekniği raporuna atıfla düzenlenen vergi inceleme raporlarının tebliğ edildiği, ancak tarh nedenini, matrahın bulunuş yöntemini ve tarhiyatın dayanağına ilişkin bilgi ve belgelerin gösterildiği davacı hakkında düzenlenmiş vergi tekniği raporunun tebliğ edilmediği anlaşılmaktadır.

Vergi Usul Kanununun 34’üncü maddesinin, ikmalen ve resen tarh edilen vergilerin ilgisine ihbarnameyle tebliğ edilmesine ilişkin düzenlemesine bağlı olarak, izleyen 35’inci maddesinin ikinci fıkrasında varsa takdir komisyonu kararı veya inceleme raporunun birer suretinin ihbarnameye eklenmesini öngören düzenlemesi, talep veya dava hakkının gereği gibi kullanılmasını amaçlamaktadır. Buradan, mükelleflerin uzlaşma, dava açma ve savunma gibi yasal haklarını kullanabilmeleri için tarhiyatın dayanağı olan ve tarhiyatın yapılma nedeniyle matrah farkının tespitine ilişkin hesaplamaların nasıl yapıldığına dair açıklamaları içeren takdir komisyonu kararının, vergi inceleme raporunun ve tarhiyata dayanak alınan mükellef adına düzenlenmiş vergi tekniği raporunun ihbarnameye eklenmesi gerekmektedir.

Bu durumda, davacının hangi suç ile isnad edildiğini öğrenme ve bu duruma göre savunma yapma hakkı elinden alındığı gibi kendisine ait bilgilerin verilmemesi, 213 s. Kanunun “Vergi Mahremiyeti” başlıklı 5’inci maddesi kapsamında da değerlendirilemeyeceğinden, sadece vergi ve ceza ihbarnamesiyle vergi inceleme raporu tebliğ edilmek suretiyle, işlemlerin dayanağı mükellef adına düzenlenen vergi tekniği raporunun davacıya tebliğ edilmemesi davacı hakkında tesis edilen işlemi hükümsüz kılacak nitelikte esasa etkili bir şekil hatası olduğu halde, davacının bu konudaki iddiaları gözetilmeden davanın esası incelenerek verilen karar hukuka uygun görülmediğinden bozulması gerekmiştir.”

Danıştay Dördüncü Dairesi’nin 03.06.2014 tarihli ve E.2013/6416, K.2014/4054 sayılı Kararında da benzer tespitler yer almıştır:

“Bu durumda, davacının hangi suç ile isnad edildiğini öğrenme ve bu duruma göre savunma yapma hakkı elinden alınmış bulun”duğuna hükmederek esastan karar veren Yerel Mahkeme Kararını bozmuştur. Danıştay 3. Dairesi’nin E.2000/1150, K.20101/2696 sayı ve 5.7.2001 tarihli bozma Kararının gerekçesi; “(...)Vergi Usul Kanununun 35. maddesinde VTR’nin ihbarnameye eklenmesi öngörülmemiş ise de, buradaki kuralın amacı, ilgilileri tarhiyat hakkında bilgilendirmek ve savunma haklarını kullanmalarına olanak sağlamaktır. İhbarnameye yalnızca yapılan tarhiyat hakkında davacıyı yeteri kadar bilgilendirmeyen VİR’in eklenmesi, bu kuraldan beklenen amacı gerçekleştirmez. Tarhiyatın yasal ve maddi dayanağı olan VTR’nin davacıya duyurulmaması, anılan Kanunun 108. maddesindeki düzenleme karşısında esasa müessir bir şekil hatası olup, ihbarnameyi hükümsüz kılar.”

Benzer mahiyette başka kararlar da bulunmaktadır.⁷

⁷ Nitekim, Danıştay 4. Dairesi bir kararında; “...davacının savunma hakkının engellendiği tartışmasız olduğu gibi kendisine ait bilgilerin verilmemesi VUK md. 5 kapsamında değerlendirilmeyeceğinden, vergi tekniği raporu tebliğ edilmeksizin sadece ihbarname ile vergi inceleme raporu tebliğ edilmek suretiyle davacıya bildirilen tarhiyatın kaldırılması gerekmektedir.” şeklinde hüküm tesis etmiştir. Danıştay 4.Dairenin, 12.9.2013 tarih ve E:2013/2833-K:2013/5862 sayılı kararı.

5. Değerlendirme ve Öneriler

Vergi tekniği raporları, gerek mükellefler gerekse idare açısından önemi giderek artan rapor türü haline gelmiştir.

Birden fazla mükellefi veya vergi türünü ya da aynı mükellefin birden fazla vergilendirme dönemini kapsayan eleştiri konusu yapılabilecek hususların tespit edilmesi halinde, konunun tek bir raporda ifade edilebilmesi ve böylece aynı konunun pek çok raporda tekrar tekrar işlenmemesi gibi pratik bir ihtiyaçtan doğan vergi tekniği raporları, özellikle sahte belge vakaları açısından özel olarak analizi gereken bir uygulama haline gelmiştir.

Yeterli inceleme ve araştırmaya dayanmadan hazırlanan vergi tekniği raporları, idare açısından gereksiz ve yersiz pek çok inceleme yapma anlamında sonuç değil, kağıt üreten bir sürece yol açmaktadır. Aynı süreç, vergi dairelerinin, mükellefin ve vergi yargısının gereksiz iş yükü ile uğraşmasına, emek ve zaman israfına yol açmaktadır. Mükellef açısından ayrıca önemli mali sonuçları da ortaya çıkmaktadır.

Sahte ve muhteviyatı itibariyle yanıltıcı belge vakalarına ilişkin vergi tekniği raporlarının düzenlenme şartları ile niteliğine ilişkin ayrıntılı düzenlemelerin yapılması ihtiyacı vardır. Başka bir deyişle, vergi tekniği raporu “Özellikli Rapor” kategorisine alınmalıdır. Bu raporların yazımında, KDV uygulamasında özel esaslara alınmada bir mükellefe sahteci demek için getirilmiş kriterlere benzer kriterler⁸ getirilmelidir. Raporda, sahte belge olayı, bir belgeye sahte demek için gerektiği öngörülen her bir kriter dikkate alınarak ayrıntılı ve somut bir şekilde ortaya konulmalıdır.

⁸ Katma Değer Vergisi Genel Uygulama Tebliği “E-ÖZEL ESASLAR” bölümünde sahte belgeye ilişkin yapılması gerekli minimum tespitlere yer verilmiştir:

3.Sahte Belge Düzenleyen veya Kullananlar

3.1.Sahte Belge Kavramı

Vergi Usul Kanunu'nun 359'uncu maddesine göre sahte belge, gerçek bir muamele veya durum olmadığı halde bunlar varmış gibi düzenlenen belgedir.

Bir belgenin sahte olup olmadığı belgeden hareketle yapılacak tespitlere bağlıdır. Buna göre;

- İnceleme dönemi veya incelemeye konu dönemlere ilişkin yoklamalar yapılmak suretiyle mükellefin gerçek bir faaliyetinin bulunup bulunmadığı (ilgili dönem mahalle muhtarı, site yöneticisi ve/veya çevredekilerin mükellefin eylem tarihindeki durumuna ilişkin ifadeleri vb.),

- Belgeye konu mal hareketinin gerçekte olup olmadığına fiili veya kaydi envanter ya da randıman incelemesi, karşıt inceleme ve tespit, nakliye, ödeme/taahhüt vb. kanıtlarla tespiti,

- Ticari ilişkisinin olup olmadığı hususu ve ticari ilişkide bulunduğu firmalar,

- Ortaklık yapısı ve ortaklara ilişkin analizler,

- Muhasebecisine yönelik tespitler,

- Maliye Bakanlığı bünyesinde yer alan, hakkında inceleme yapılanlara ve ticari ilişkide buldukları mükelleflere ilişkin bilgiler,

- Sahte belge ticareti varsa komisyon geliri elde edilip edilmediği,

- Mükellefiyetle ilgili ödevlerin yerine getirilip getirilmediği,

gibi hususlar rapora bağlanmaksızın ya da tespit edilmeksizin bir belgenin sahte olduğu gerekçesiyle mükellef hakkında özel esaslar uygulanmaz.

Vergi tekniği raporunun tanzimi sonrasında, bazen yüzlerce mükellefi ilgilendiren, vergi idaresi ve yargısı için önemli bir işyükü oluşturan bir sürecin geliştiği dikkate alınarak, bu tür raporların yazımında konu hakkında ihtisas sahibi ve yeterli tecrübeye sahip Vergi Müfettişlerinin görevlendirilmesi yöntemi tercih edilebilir. Veyahut bu tür raporların kıdemli Vergi Müfettişlerinden oluşan heyetler tarafından hazırlanması yöntemi benimsenebilir. Böylece, vergi tekniği raporlarının kalite standartları yukarı çekilebilir. Böyle bir uygulama, vergi denetim birimleri, vergi idaresi, vergi yargısı ve mükellefler açısından büyük faydalar sağlayacaktır.

Vergi tekniği raporunda sahte belge kullanıcısı olduğu iddia edilen mükelleflerin peşinen sahte belge kullanıcısı olarak kabul edilmemesi gerektiğini düşünüyoruz. Sadece kullanıcıya ilişkin tespitlerle yetinilerek, sahte belge kullanıcısı olduğu iddia edilenlerle ilgili ayrıntılı araştırma yapmadan ve tespitlerde bulunmadan mükellefler “sahte belge kullanıcısı” olarak yaftalanmamalıdır. Her bir mükellefin durumunun ayrı ayrı analiz edilmesi, somut tespitlere dayalı olarak ortaya konulması hukuki bir zorunluluktur. Vergilemede gerçek durumun tespiti açısından gereklidir. Bu nedenle, bir taraftan sahte belge düzenleyicilerle ilgili vergi tekniği raporlarının kalitesi yükseltilirken, diğer taraftan sahte belge kullandığı iddia edilenlere ilişkin vergi inceleme raporları yazılırken yapılması gerekli minimum araştırma ve raporda yer alması gerekli tespitlere ilişkin de standartlar oluşturularak uygulamaya konulmalıdır.

Sahte belge kullanıcısı olduğu iddiası ile hakkında vergi inceleme raporu düzenlenenlere ilişkin vergi inceleme raporlarında, düzenleyiciye ilişkin yazılan Vergi Tekniği Raporunun ilgili kısımlarının mükellefin savunma hakkını kısıtlamayacak şekilde yer almasını sağlayacak mekanizmalar uygulamaya konulmalıdır. Özellikle Rapor Değerlendirme Komisyonlarının bu hususu gözetmesi, sahte belge kullananla ilgili yeterli bilgiye yer vermeyen vergi inceleme raporlarını düzelttirilmesi gerekir.

30.01.2018

Dr. Hasan AYKIN

Vergidosyasi.com

NOT: Tüm hakları yazarına aittir. Yazar adı ve vergidosyasi.com adresindeki aktif linki belirtilmek suretiyle alıntı yapılabilir. AYNEN YAYIMLANAMAZ.

Referens için: Hasan AYKIN, “Vergi Tekniği Raporu Sorunsalı ve Bazı Öneriler”, vergidosyasi.com, <https://vergidosyasi.com/2018/01/30/vergi-teknigi-raporu-sorunsali-ve-bazi-oneriler/>